

je v priznaní uviesť a hodnoverne preukázať, ináč k nim pri vymerovaní dávky nebude hľadené.« Dávkové pravidla rozoznávajú jednak prípady »oslobodenia od dávky z prírastku hodnoty« — a to prípady »oslobodenia osobného« (§ 2) a prípady »oslobodenia vecného« (§ 3) — a jednak prípady, v ktorých ide o prevody, »ktoré nie sú podrobené dávke z prírastku hodnoty« (§ 4). Pri »oslobodení« od dávky ide o výnimku zo zásadnej dávkovej povinnosti stran prevodov, ktoré by inak dávke podliehaly; naproti tomu pri prevodoch, »ktoré nie sú podrobené dávke«, ide o prevody, ktoré sú vôbec zásadne vyňaté z dávkovej povinnosti.

Strana, uplatňujúc v konkrétnom prípade »oslobodenie« od dávky, domáha sa tým výnimky zo zásadnej dávkovej povinnosti, a teda — ako tiež nss ustálené judikuje (vidz na pr. Boh. A 10.445/33) — »výhody« vo smysle § 16 odst. 2 dávk. prav.; naproti tomu nelzá pod pojem »výhody« vo smysle § 16 odst. 2 dávk. prav. subsumovať prípady upravené v § 4 odst. 1 dávk. prav., keďže u týchto prípadov neide o »oslobodenie« prevodov zásadne dávke podliehajúcich, ale práve naopak o prevody, ktoré pod dávkovú povinnosť vôbec nespádajú.

Žal. úrad vychádzal v napadnutom rozhodnutí z právneho názoru, že i prípady, kde ide o prevody, ktoré nie sú podľa § 4 odst. 1 dávk. prav. dávke podrobené, majú byť počítané k »výhodám« vo smysle § 16 odst. 2 dávk. prav. — a vychádzajúc z tohoto právneho názoru, vyslovil žal. úrad, že i okolnosti, na základe ktorých strana dovodzuje, že v konkrétnom prípade ide o takýto prevod, musí strana podľa § 16 odst. 2 dávk. prav. pod následkami prekluzie uviesť a hodnoverne preukázať v priznaní k dávke. Lež — ako to plynie z horejších úvah — je zmienený právny názor žal. úradu mylný, čo tiež sč-l vytýka.

Pre zmienený mylný právny názor, z ktorého žal. úrad v napadnutom rozhodnutí vychádzal a na ktorom jedine vybudoval svoj výrok, že sč-l-a stihly následky prekluzie vo smysle § 16 odst. 2 dávk. prav., bolo napadnuté rozhodnutie zrušiť podľa § 7 zák. o ss.

Č. 11.906.

S a m o s p r á v a o b e c n í: Ustanovení kurátora obci podle § 101 obec. zřiz. čes. je jako dozorčí opatření ponecháno okr. výboru a nevyžaduje žádosti obce za zřízení kurátora.

(Nález ze dne 13. května 1935 č. 15.658/35.)

V ě c: Josef V. a spol. v S. proti zemskému výboru v Praze o zřízení zástupce obci podle § 101 čes. ob. zř.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Na základě pravoplatného usnesení obecního zastupitelstva z 3. července 1930 podala obec N. na osadu N. žalobu u kraj.

soudu v Jičíně o uznání vlastnictví a vydání pozemků. Krajský soud v Jičíně dal usnesením z 22. ledna 1932 žalující straně podle § 6 civ. řádu soud. lhůtu 6 týdnů ke zřízení zástupce žalující strany podle § 101 čes. obec. zřiz. Obecní starosta v N. přípisem z 22. ledna 1932, obecní rada v N. pak přípisem z 27. ledna 1932 žádali okr. úřad v Novém Bydžově — poukazující na pravoplatné usnesení obecního zastupitelstva v N. ze 3. července 1930 o podání žaloby na osadu N. a na usnesení kraj. soudu v Jičíně —, aby obci byl podle § 101 čes. obec. zřiz. jmenován zástupce.

Okresní výbor v Novém Bydžově se usnesl ve schůzi dne 24. února 1932 zříditi obci N. — vzhledem k pravoplatnosti jejího usnesení ze 3. července 1930 a jím daného zmocnění zástupcům obce k ustanovení právního zástupce pana Dra Karla K., advokáta v Jičíně, — kurátora v osobě tohoto právního zástupce. Proti tomuto usnesení okr. výboru v Novém Bydžově podali st-lé s řadou dalších občanů stížnost, — — — kterou zemský výbor v Praze usnesením ze 7. září 1932 zamítl jako bezdůvodnou. K námitce, že obec podala žádost k okr. výboru za zřízení zástupce, aniž bylo svoláno obecní zastupitelstvo, aby se o tom poradilo, uvedl, že podle § 101 obec. zř. jest předpokladem pravomoci okr. výboru k jmenování zástupce obci ve sporu, že vzešla rozepře mezi obcí na jedné straně a třídou občanů na straně druhé a že okr. výbor se dříve pokusil o narovnání. Že rozepře taková vzešla, stížnosti nepopírají, rovněž nepopírají, že osada N. jest třídou občanů. Spisy je prokázáno, že u okr. úřadu v Novém Bydžově se stal pokus o narovnání, ovšem bez výsledku. Obecní zřízení pohlíží na okr. výbor jako na úřad dozorčí, svěřuje mu řádnou funkci a ustanovení kurátora obce je aktem úřadu dozorčího. Dozorčí moc se vykonává z povinnosti úřední a na ochranu práva objektivního. K výkonu dozorčí moci není zapotřebí nějakého podnětu vůbec, pak-li pozitivní předpis toho nežadá. V § 101 čes. ob. zř. požadavek ten obsažen není. Jest tedy bez právního významu, od koho byl v daném případě dán podnět a zdali se na něm usnášelo obecní zastupitelstvo čili nic. Pokud jde o tvrzenou podjatost právního zástupce, podotkl žal. úřad, že případy, ve kterých určitá osoba je vyloučena z jednání ve sporech obecních, resp. ve sporech a právních jednáních vůbec, normuje ustanovení § 5 zák. č. 76/1919 Sb. Z tohoto ustanovení nelze však odvoditi žádné překážky, aby v daném případě advokát Dr. Karel K. byl ustanoven kurátorem obce.

O stížnosti, do tohoto rozhodnutí podané, uvažoval nss takto:

Odvolání st-lů obsahovalo dvě námitky, a to, že okr. výbor při ustanovení kurátora nezachoval předpisů § 101 čes. ob. zřiz., a že Dr. K. nemůže býti zřízen kurátorem, poněvadž jako důvěrník obce je podjat. Ve stížnosti uvádějí st-lé obsah své rekursní námitky v ten smysl, že okr. výbor nevyžádal si předem usnesení obecního zastupitelstva o tom, že má býti zřízen zástupce obce podle § 101 čes. ob. zřiz., dále však precisují svou námitku v ten rozum, že okr. výbor měl vyčkati usnesení obecního zastupitelstva o zahájení sporu. Necht' pojme se však pravý obsah stížní námitky tak či onak, jest bezdůvodná.

Nss nemusil se zabývatí otázkou, zda slova § 101 čes. ob. zř. »vzejde-li spor« chtějí skutečně — jak stížnost míní — vyjádřiti, že předpokladem ustanovení zástupce obci podle § 101 čes. ob. zř. jest, aby obecní zastupitelstvo učinilo usnesení o zahájení sporu. Neboť i kdyby tomu tak bylo, bylo v daném případě požadavku tomu vyhověno, ježto obecní zastupitelstvo skutečně dne 3. července 1930 učinilo usnesení podati žalobu, tedy zahájití spor, a usnesení to nabylo právní moci. Má-li však stížnost za to, že třeba také usnesení obecního zastupitelstva o tom, že má býti zřízen kurátor obci, je na omylu, poněvadž ustanovení kurátora je dozorčím opatřením, které zákon ponechává rozhodnutí okr. výboru, aniž opatření to váže na podmínku, že obec svým zastupitelstvem o zřízení kurátora požádala.

Dále namítá stížnost, že chybí podstatná náležitost ustanovení kurátora, t. j. že se nestal pokus o smírné narovnání, jak nařizuje § 101 čes. ob. zř. Neprávem. Žal. úřad konstatoval, že je spisy prokázáno, že u okr. úřadu v Nov. Bydžově pokus o narovnání se stal, ovšem bez výsledku. Tím má zřejmě na mysli zjištění okr. úřadu v jeho rozhodnutí z 18. dubna 1932, že u okr. úřadu v Nov. Bydžově stal se bezvýsledný pokus o smírné narovnání dne 6. května 1929. Rozhodnutí to bylo vydáno st-lům a měli tedy st-lé možnost v dnešní stížnosti správnost tohoto zjištění vyvrátiti. Jestliže se omezují na pouhé popření správnosti zjištění žal. úřadu, nelze námitku jejich pokládati za dostatečně konkrétní, ověřitelnou ve smyslu § 18 zák. o ss. Ostatně je ze stížnosti zřejmo, že st-lé, jak již činili ve svém odvolání ze 3. května 1932 z výměru okr. úřadu v Nov. Bydžově z 18. dubna 1932, požadují, aby pokus smírovací stal se určitým způsobem, a že vadu řízení shledávají nikoliv v tom, že se pokus smírný vůbec nestal, nýbrž v tom, že se nestal tak, jak oni pokládají za nutné. Po této stránce však st-lé ve svém odvolání z 12. března 1932 svou námitku nerozvedli a nelze proto shledati vadu řízení v tom, jestliže žal. úřad prostě zjišťuje, že pokus o narovnání se stal. — — —

Č. 11.907.

Zaměstnanci veřejní: I. * Předpisu § 151 odst. 7 zák. z 26. června 1926 č. 103 Sb. o lhůtě k opravě chybné výměry služebních příjmů nelze použití při prvním vyměřování služebních příjmů státním úřadem při přechodu bývalého samosprávného zaměstnance podle § 10 zák. č. 125/1927 Sb. do služby státní. — II. K výkladu ustanovení § 10 odst. 1 věty druhé zák. č. 125/1927 Sb.

(Nález ze dne 13. května 1935 č. 15.760/35.)

Prejudikatura: ad II. Boh. A 10.603/33.

Věc: Čeněk K. v P. (adv. Dr. Vladimír Říha z Prahy) proti ministerstvu vnitra o služební plat.